

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. ЛЕВСКИ, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова Гражданско дело № 20224410100687 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Пред РС - Левски са предявени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от ***, с адрес: гр. ***, представлявана от Я.Л.А., чрез адв. Й. А. И. от ВТАК,

срещу: В. А. Б., ЕГН *****, с пост. адрес: с. ***, и В. Н. Б., с ЕГН *****, с адрес: с. ***.

Твърди се в исковата молба, че по подадено от *** с адрес: гр. ***, представлявана от Я.Л.А. заявление по чл. 410 от ГПК за издаване на Заповед за изпълнение срещу В. А. Б. и В. Н. Б. е образувано ч.гр.д. №1951/2022г. по описа на РС – Велико Търново. След образуване на делото е направена справка за постоянен адрес на длъжниците, въз основа на резултата от която с Определение №1251/01.08.2022г. съдът е прекратил производството и го е изпратил по подсъдност на РС - Левски.

Сочи се, че в РС – Левски е образувано ч.гр.д. №566/2022г., по което е издадена Заповед за изпълнение, която е връчена на длъжниците и по която в законоустановения срок са постъпили възражения от тях срещу издадената Заповед за изпълнение.

Посочва се в исковата молба, че в законоустановения срок по чл. 415, ал.4 от ГПК е предявен настоящият иск.

Твърди се, че ответниците в производството В. Б. и В. Б. са собственици на самостоятелни обекти в сграда, представляваща *** с адрес: гр. ***.

същите притежавали апартаменти №2 и №14 в сградата, което се установявало от представения Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №***, том 10, рег.№***, дело №***г. на нотариус Т.Б., рег. №***, район на действие ВТРС, вписан в Служба по вписванията Велико Търново с рег. №*****

В исковата молба се посочва, че с Решение по т.6 по Протокол №1/03.07.2019г. Общото събрание на *** с адрес: гр. *** определя месечните такси, които се дължат от собствениците на самостоятелни обекти в сградата, като се разпределят всички месечни такси на живущите във входа.

Според ищеца решението не е оспорено в законоустановения срок и е влязло в сила, поради което и на основание чл. 6, ал.1, т.8 от Закона за управление на етажната собственост поражда задължение на собствениците на самостоятелни обекти в сградата да го изпълняват. Пзовава се на разпоредбата на чл. 6, ал.1, т.9 и 10 от ЗУЕС, че собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на *** са длъжни да заплащат разходите за ремонт, реконструкция, преустройство, основен ремонт и основно обновяване на общите части на сградата, подмяна на общите инсталации или оборудване и вноските, определени за фонд „Ремонт и обновяване“, съразмерно с притежаваните идеални части, както и да заплащат разходите за управлението и поддържането на общите части на сградата.

Сочи се в исковата молба, че ответниците не са заплащали дължимите от тях задължения към Етажната собственост, които възлизали в общ размер на 720 лв., от които равни суми за всеки от двата притежаваните обекта, касаещи периода от месец юли 2019г. до месец декември 2021г. включително, изчислени по 12 лева на апартамент за месец, за които суми била издадена заповедта за изпълнение.

Искането е съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че В. А. Б., ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, и В. Н. Б., с ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, дължат солидарно на ** с адрес: гр. ***, сумата от 720 лв., представляваща сбор от суми за месечни такси за управление и поддържане на общите части на сграда в режим на *** за периода от месец юли 2019г. до месец декември 2021г. включително за апартамент №2 и апартамент №14 в сградата, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.07.2022г. до окончателното изплащане.

Претендират се сторените в заповедното и исковото производство разноски.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК е депозиран отговор на исковата молба от страна на ответниците.

Становището на ответниците по предявения иск е, че исковата молба е неоснователна и че следва да бъде отхвърлена от съда като недопустима.

Считат, че не Етажната собственост и нейният домоуправител са податели на исковата молба, а друго лице.

Възразяват срещу иска и обстоятелствата, на които се основава, тъй

като дългът им бил частично изплатен и към датата на подаване на иска не било проведено Общо събрание, на което да се вземе решение от Етажната собственост за подаване на иск срещу тях, каквито били разпоредбите на ЗУЕС.

Ответниците представят писмени доказателства, според които:

Лично домоуправителят Я.Л.А. се отказвал, тъй като не е подавал молбата лично, а чрез пълномощник;

Протокол от проведено Общо събрание, на което собствениците изказвали несъгласие с исковата молба;

Бележка за платените такси;

Регистрационна карта, от която било видно, че към момента законен домоуправител бил В. Н. Б.;

Покана за Общо събрание към приложения от ищеца протокол №1/03.07.2019г., на която било видно, че е свикано от действащия тогава законен домоуправител В. Н. Б., а впоследствие липсвали в изготвения протокол като присъстващи;

Протокол от проведено Общо събрание на собствениците, на което бил избран В. Н. Б. като домоуправител на Етажната собственост.

Съдът като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното към делото ч.гр.д. №1951/2022г. по описа на РС – В. Търново, ищецът е подал на 19.01.2021г. до РС – В. Търново заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

Производството по частно гражданското дело е прекратено от РС – В. Търново и делото е изпратено по подсъдност на РС – Левски. Състав на РС – Левски е издал Заповед №214 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, като е разпоредил ответниците (длъжниците) да заплатят солидарно на ищеца сумата от **720 лв.** – главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.07.2022г. до пълното изплащане на вземането и сумите от 25 лв. държавна такса и 300 лв. адвокатско възнаграждение.

Ответниците В. Б. и В. Б. са собственици на самостоятелни обекти в сграда, представляваща *** с адрес: гр. ***. Същите притежават апартаменти №2 и №14 в сградата, което се установява от представения заверен препис от нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №***, том 10, рег. №***, дело ***г. на нотариус Т.Б., вписан в Служба по вписванията – Велико Търново, с вх. рег. №***

С решение по т.6 по Протокол №1/03.07.2019г. Общото събрание на Етажната собственост с адрес: гр. ***, вх.Б е определило месечните такси, които се дължат от собствениците на самостоятелни обекти в сградата, като се разпределят всички месечни такси на живущите във входа.

Съдът приема, че управител на Етажната собственост с адрес:гр. ***, вх.Б е Я.Л.А. от провеждане на общото събрание на 03.07.2019г. и към настоящия момент, доколкото няма проведено събрание, на което да са взети

решения за промяна в органите на управление.

Съгласно чл. 10, т.1 от ЗУЕС общото събрание е орган на управление на етажната собственост, като негово правомощие по чл. 11, ал.1, т. 5 от Закона е да определя размера на паричните вноски за разходите на управлението и поддържане на общите части на сградата.

Ответниците по иска не са се възползвали от възможността в преклузивния срок по чл. 40 от ЗУЕС да оспорят решението на общото събрание на етажната собственост по надлежния ред, влязло е в сила и обвързват ответниците по предявения иск в качеството им на собственици на самостоятелни обекти в тази ***. На основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС тези решения подлежат на изпълнение в посочените в тях срокове.

Задълженията на собствениците, на основание чл. 6, ал.1, т.8 от ЗУЕС са да изпълняват решенията на органите на управление на етажната собственост. На основание чл. 6, ал.1, т.9 и т.10 от ЗУЕС собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на *** са длъжни да заплащат разходите за ремонт, реконструкция, преустройство, основен ремонт и основно обновяване на общите части на сградата, подмяна на общи инсталации или оборудване и вноските, определени за фонд "Ремонт и обновяване", съразмерно с притежаваните идеални части; да заплащат разходите за управлението и поддържането на общите части на сградата.

Въз основа на горното съдът приема за доказани твърденията на ищеца, че за управлението и поддържането на общите части на етажната собственост за процесния период ответниците дължат във връзка с притежаваните от тях самостоятелни обекти сумите, установени по основание и размер.

От страна на ответниците са представени доказателства, че дължимите суми са изплатени след депозиране на заявлението, поради което установителният иск е основателен, но подлежи на отхвърляне поради погасяване на претенцията чрез плащане.

Отговорността за разноски се явява санкция за неоснователно предизвикан правен спор. В случаите, когато паричните задължения по заповедта за изпълнение са погасени чрез доброволно плащане след образуване на заповедното производство, на кредитора - заявител се дължат сторените в това производство разноски-заплатени ДТ и адвокатско възнаграждение.

Отговорността на длъжниците-ответници за разноските пред заповедния съд следва да бъде ангажирана, тъй като именно той е дал повод за образуване на заповедното производство.

Безспорно се установи по делото, че плащането е извършено след издаване на заповедта за изпълнение и след като същата е била доведена до знанието на длъжниците. Те са заплатили дължимите суми, като по този начин са признали съществуването на вземането предмет на заповедта за изпълнение.

В полза на ищеца следва да се присъди пълния размер на деловодните разноски направени в исковото производство, тъй като ответниците са

станали повод за образуване на производството възразявайки, че не дълж ат. Последващото плащане, представлява извънсъдебно признание съществуването на вземането. Това признание обаче, не освобождава ответниците от отговорността за разноси, защото, по арг. от чл.422, ал.1 ГПК искът за установяване на вземането се счита предявен от датата на подаване на заявлението.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ***, с адрес: гр. ***, представлявана от Я.Л.А., чрез адв. Й. А. И. от ВТАК, за признаване за установено, че В. А. Б., ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, и В. Н. Б., с ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, дължат солидарно на *** с адрес: гр. ***, сумата от 720 лв., представляваща сбор от суми за месечни такси за управление и поддържане на общите части на сграда в режим на *** за периода от месец юли 2019г. до месец декември 2021г. включително за апартамент №2 и апартамент №14 в сградата, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.07.2022г. до окончателното изплащане, за които вземания по ч.гр.д.№ 566/2022г. на РС - Левски е издадена Заповед №214/02.09.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, като ПОГАСЕН чрез плащане.

ОСЪЖДА В. А. Б., ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, и В. Н. Б., с ЕГН *****, с пост. адрес в с. ***, да заплатят солидарно на *** с адрес: гр. ***, сумата от 798,87лв. разноси в заповедното и исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред ОС - Плевен от съобщението.

Съдия при Районен съд – Левски: _____